

gradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz.U. Nr 22, poz. 181 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Rada Gminy Brudzew podejmując przedłożoną Wojewodzie Wielkopolskiemu do oceny uchwałę w sposób istotny naruszyła art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 2005 r. – Karta Nauczyciela.

Przedmiotową uchwałą Rada Gminy Brudzew w §6 ust. 2 ustanowiła, iż „dodatek motywacyjny nie może być przyznany nauczycielowi stażyście”.

Taki zapis jest sprzeczny z treścią art. 30 ust. 2 cyt. wyżej ustawy - Karta Nauczyciela, który stanowi, że wysokość dodatków uzależniona jest odpowiednio od okresu zatrudnienia, jakości świadczonej pracy i wykonywania dodatkowych zadań lub zajęć, powierzonego stanowiska lub sprawowanej funkcji oraz trudnych lub uciążliwych warunków pracy, a nie od posiadanego stopnia awansu zawodowego.

Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 30 ust. 6 pkt 1 wymienionej ustawy, organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu: wysokość stawek dodatków o których mowa w ust. 1 pkt 2 (w tym dodatku motywacyjnego), oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków,

z zastrzeżeniem art. 33 i 34 dotyczących dodatku za wysługę lat i dodatku za warunki pracy.

Powyższy przepis nakłada na organy prowadzące obowiązek ustalenia wysokości stawek oraz szczegółowych zasad przyznawania dodatku motywacyjnego i nie upoważnia do regulowania trybu zwiększania, zmniejszania, jak również (co ma miejsce w zapisie §6 ust. 2 Regulaminu) całkowitego pozbawienia nauczycieli tego dodatku.

W związku z powyższym, brak jest podstaw do wykluczenia nauczycieli – stażystów z kręgu nauczycieli uprawnionych do otrzymania dodatku motywacyjnego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzenie nieważności §6 ust. 2 uchwały Rady Gminy Brudzew Nr XXXV/209/09 jest zasadne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1082

ROZSTRZYgniĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ko – 2.0911 - 9/10

z dnia 18 stycznia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) orzekam nieważność art. 5 ust. 1, 3 i 4, art. 12 ust. 1 pkt b, c, d, art. 14, art. 21, art. 26 ust. 3 w części “biorąc pod uwagę opinię rady pedagogicznej” uchwały Nr XXXII/337/09 Rady Miejskiej w Kleczewie z dnia 15 grudnia 2009 r. w sprawie ustalenia regulaminu określającego wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom zatrudnionym w szkołach i przedszkolach, dla których organem prowadzącym jest Gmina Kleczew, dodatków stażowego, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy oraz niektórych innych składników wynagrodzenia, a także określający tryb i warunki przyznawania nagród - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Miejskiej w Kleczewie Nr XXXII/337/09 z dnia 15 grudnia 2009 roku zosta-

ła doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 21 grudnia 2009 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 30 ust. 6 i ust. 6a oraz art. 49 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) i rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz.U. Nr 22, poz. 181 ze zm.) oraz w oparciu o uzgodnienia dokonane ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego w Kleczewie i Związkiem Zawodowym NSZZ “Solidarność”.

Dokonując oceny zgodności z prawem uchwały –

organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Kleczewie ustaliła regulaminu określający wysokość oraz szczegółowe warunki przyznawania nauczycielom zatrudnionym w szkołach i przedszkolach, dla których organem prowadzącym jest Gmina Kleczew, dodatków stażowego, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy oraz niektórych innych składników wynagrodzenia, a także określający tryb i warunki przyznawania nagród.

W art. 5 ust. 1 regulaminu Rada ustaliła, że wysokość środków na dodatki motywacyjne w danej szkole – w ramach planowanego rocznego osobowego funduszu wynagrodzeń – a także jego podział na dany rok szkolny ustala dyrektor szkoły po zasięgnięciu opinii działających w szkole zakładowych organizacji związkowych. Analogicznie Rada uregulowała w art. 14 regulaminu wysokość i podział środków na dodatki za warunki pracy.

W ocenie organu nadzoru, przedmiotowe zapisy w zakresie ustalanie przez dyrektora szkoły wysokości i podziału środków na dodatki motywacyjne i za warunki pracy, po zasięgnięciu opinii działających w szkole zakładowych organizacji związkowych, nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym prawie, w szczególności w art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela. Istotnie, przepis art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela stanowi, że organ prowadzący szkołę, będący jednostką samorządu terytorialnego, określa corocznie w drodze regulaminu m.in. w zakresie dodatków za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy - wysokość stawek oraz szczegółowe warunki ich przyznawania. W ramach tej kompetencji nie mieści się zatem ustalanie przez dyrektora szkoły wysokości i podziału środków na dodatki w ramach planowanego rocznego osobowego funduszu wynagrodzeń, albowiem ta czynność winna zostać uregulowana w uchwale budżetowej.

W art. 5 ust. 3 uchwalono, że „w uzasadnionych przypadkach uprawniony organ może ustalić dodatek motywacyjny w wysokości wyższej niż określona w ust. 2 (...)”, a w ust. 3, że „obniżenie dodatku motywacyjnego należy uzgodnić ze związkami zawodowymi”.

Powyższe regulacje naruszają postanowienia art. 30 ust. 6 pkt 1 ustawy Karta Nauczyciela. Zgodnie z tym przepisem organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidzianą strukturę zatrudnienia, określa corocznie dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, wysokość stawek dodatku motywacyjnego oraz szczegółowe warunki jego przyznawania. Jak wynika z powyższego, ustawa nie reguluje wysokości stawek tego dodatku. W części dotyczącej jego ustalania oraz ogólnych warunków jego przyznania odsyła do właściwego rozporządzenia.

Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 kwietnia 2006 r., sygn. akt

IV SA/Wr 274/05 (OwSS 2006/3/79) „przepis art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela upoważnia organ prowadzący szkołę do określenia w drodze regulaminu m.in. wysokość stawek dodatku motywacyjnego oraz szczegółowych warunków jego przyznawania. W tak wskazanym upoważnieniu nie mieści się kompetencja organu do uregulowania zasad „cofania” dodatku motywacyjnego (...)”.

Organ nadzoru stwierdza, że przyznany dodatek motywacyjny staje się składnikiem wynagrodzenia nauczyciela w okresie, na jaki został przyznany. Tak więc np. jego cofnięcie, zawieszenie, obniżenie, zwiększenie musi być zgodne z przepisami prawa pracy. Tymczasem organ prowadzący szkołę ma jedynie kompetencje do ustalania szczegółowych warunków przyznania dodatku, nie mieści się zatem w tym zakresie uprawnienie do jego podwyższania i obniżania.

W art. 12 ust. 1 Rada uregulowała przypadki, w jakich nauczycielom przysługuje dodatek za pracę w trudnych warunkach.

W ocenie organu nadzoru przypadki wymienione w punktach b, c oraz d zostały podjęte z przekroczeniem kompetencji zawartej w art. 34 ustawy Karta Nauczyciela. Zgodnie z wyżej wymienionym przepisem, nauczycielom pracującym w trudnych lub uciążliwych warunkach przysługuje z tego tytułu dodatek za warunki pracy. Wykaz trudnych i uciążliwych warunków pracy, stanowiący podstawę do przyznania dodatku, biorąc pod uwagę w szczególności stopień trudności zajęć realizowanych w warunkach trudnych i uciążliwych, określił Minister Edukacji Narodowej i Sportu w §8 i §9 rozporządzenia z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagradzania za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz.U. Nr 22, poz. 181 ze zm.). Ponieważ katalog powyższych warunków pracy, stanowiących podstawę do przyznania dodatku nauczycielom za warunki pracy jest katalogiem zamkniętym, wykluczona jest jego zawężająca lub rozszerzająca interpretacja. W ocenie organu nadzoru Rada nie posiada kompetencji do modyfikacji przedmiotowego katalogu w drodze uchwały.

W art. 21 regulaminu Rada uchwaliła, że „nagroda może być przyznana nie wcześniej niż po przepracowaniu dwóch lat w szkole”.

Taki zapis jest niezgodny z treścią art. 49 ust. 2 ustawy Karta Nauczyciela, który uzależnia przyznanie nagrody nauczycielowi po przeprowadzeniu w szkole „co najmniej roku”. Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzić należy, iż żaden przepis prawa nie daje uprawnienia do podwyższenia kryterium zatrudnienia nauczyciela w szkole w zakresie możliwości przyznania nauczycielowi nagrody.

Z kolei w art. 26 ust. 3 postanowiono, że dyrektor szkoły rozpatruje wnioski o nagrody „biorąc pod uwagę opinię rady pedagogicznej”.

Również ten zapis nie znajduje umocowania w obowiązującym prawie. Przede wszystkim należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 39 ust. 3 pkt 2 ustawy o systemie oświaty dyrektor szkoły jest kierownikiem zakładu pracy dla zatrudnionych w szkole lub placówce nauczycieli i pracowników nie będących nauczycielami. Dyrektor w szczególności decyduje w sprawach przyznawania nagród oraz wymierzania kar porządkowych nauczycielom i innym pracownikom szkoły lub placówki. Zgodnie z przepisami ustawy o systemie oświaty przyznawanie nagród nauczycielom zatrudnionym w szkole należy do ustawowo określonych kompetencji dyrektora szkoły, zatem tę decyzję dyrektor podejmuje samodzielnie.

Z powyższych względów należało orzec o nieważności wymienionych w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia przepisów uchwały Nr XXXII/337/09 Rady Miejskiej w Kleczewie z dnia 15 grudnia 2009 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone z powodu niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek

1083

ROZSTRZYgniĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ko – 2.0911 - 2/10

z dnia 19 stycznia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) orzekam nieważność uchwały Nr XXXII/338/09 Rady Miejskiej w Kleczewie z dnia 15 grudnia 2009 roku w sprawie określenia rodzajów świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej dla nauczycieli oraz warunków i sposobów ich przyznawania – ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Miejskiej w Kleczewie Nr XXXII/338/09 z dnia 15 grudnia 2009 roku została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 21 grudnia 2009 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie art. 72 ust. 1 w związku z art. 91 d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku – Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.).

Dokonując oceny zgodności z prawem uchwały – organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Kleczewie określiła rodzaje świadczeń przyznawanych w ramach pomocy zdrowotnej dla nauczycieli oraz warunki i sposoby ich przyznawania.

W §9 wyżej wymienionej uchwały Rada ustaliła, iż wchodzi ona w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. Taka regulacja narusza postanowienia art. 4 ust. 1

w związku z art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449 ze zm.).

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała jest aktem prawa miejscowego, została bowiem podjęta na podstawie art. 72 ust. 1 w związku z art. 91 d pkt 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela. Wyżej wymieniona uchwała jest więc aktem wykonawczym do wskazanej ustawy, spełniającym przesłanki charakterystyczne aktu prawa miejscowego.

Dla uznania danej uchwały za akt prawa miejscowego wymagane są m.in. takie cechy jak: generalność i abstrakcyjność, które w konsekwencji kształtują sytuację prawną adresatów. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjęto pogląd, iż akt prawa miejscowego to taki akt, który zawiera co najmniej jedną normę o charakterze generalnym i abstrakcyjnym. Charakter generalny mają te normy, które odnoszą się do pewnej kategorii potencjalnych adresatów, a nie do indywidualnie określonego podmiotu. Abstrakcyjność normy wyraża się zaś w tym, że zakazywanie, nakazywanie bądź uprawnienie ma mieć miejsce w pewnych powtarzalnych okolicznościach, nie zaś w jednej konkretnej sprawie. Oznacza to, że normy takie mogą zostać wykorzystane w nieograniczonej liczbie przypadków w przyszłości. Z takim aktem mamy do czynienia w przypadku uchwały Nr XXXII/338/09 Rady Miejskiej w Kleczewie z dnia 15 grudnia 2009 roku w sprawie określenia rodzajów świadczeń przyznawanych